

Сумління – Голос Божий у душі.

Біблійна основа:

Вірші з Біблії: 2 Книга Самуїла 22: 11 – 13; Дії 24:16; Буття 28:13; Вихід 3:17; Перша книга Самуїла 3:11.

Біблійна історія: навернення народу до Господа.

Ключовий вірш: «... я пильно дбаю про те, щоб завжди мати сумління невинне перед Богом і людьми» (Дії 24:16)

I. ВСТУПНА ЧАСТИНА

*... я пильно дбаю про те, щоб завжди мати сумління невинне
перед Богом і людьми.
(Дії 24:16)*

Запам'ятати нові поняття :

Атеїст – людина, яка не вірить в існування Бога.

Сумління – Божий Голос у людині, оцінка Господом її вчинків, застереження від злого, заклик до відповідальності за свої вчинки.

II. ОСНОВНА ЧАСТИНА

Розповідь вчителя.

Уважно читаючи Біблію, одразу помічаємо, що однією з характерних рис Бога є Його Слово. Вже з перших сторінок читач дізнається про те, що створюючи світ, Бог користувався словами (див. кн..Буття, розділ 1). З цього моменту, вся історія, яка описана в Біблії, може бути названою **діалогом** між Богом та конкретними людьми. Бог розмовляв з Адамом, Авраамом, Мойсеєм. Цей останній отримує привілей вести бесіди з Богом як з товаришем. Про це написано в книзі Вихід 33:7-11: "І говорив Господь до Мойсея лице в лице, як говорить хто до друга свого".

В книгах Нового Заповіту також записана велика кількість свідчень про те, як Бог веде діалог з людьми. Про це пише автор Послання до євреїв (1:1-2): "Багато разів і багатьма способами в давнину промовляв був Бог до отців через пророків, а в останні ці дні промовляв Він до нас через Сина..."

Наприклад, в Діяннях Апостолів можна прочитати, як Бог звертається до конкретних людей: до Павла, Петра, Корнелія (Дії 9-10). Він робить це по-різному: говорить безпосередньо в духові або через видіння, других людей, тексти Біблії. Кожен раз Бог переслідує одну мету, бажає, щоб люди краще пізнали його і завдяки цьому могли жити в гармонії з ним. Ця мета і на сьогодні залишається актуальною, і нині Бог хоче говорити з сучасною людиною, як говорив з Мойсеєм або Павлом. Таким чином, якщо ми не чуємо Голосу Бога, це означає лише те, що ми не вміємо або не хочемо його чути.

Тим часом Бог говорить і хоче, щоб Його чули. Слово "слухай" повторюється в Біблії 84 рази, а в множині – "слухайте" – 126 разів.

У Святому Письмі говориться, що Бог існує у трьох особах: Бог-Отець, Бог-Син і Бог Святий Дух. Водночас Бог є неподільним і єдиним у Святій Трійці, що складає єдине Божество. Всі три особи Бога рівні між собою і відкриваються людям у Біблії. Кожна особа Бога пізнається за її особливою діяльністю.

Бог-Отець управляє Всесвітом. Він діє через Бога-Ісуса Христа і Бога-Святого Духа.

Ісус Христос, Син Божий, бере участь у творінні Всесвіту і людини. Він був посланий Богом на землю, щоб відкупити людей від гріха ціною своєї смерті на хресті.

Святий Дух надоумлює грішників, переконує їх у спасінні, даному Богом-Отцем через Ісуса Христа. Святий Дух бере участь у творінні, втішає людину у скорботі. Він необмежений ні часом, ні простором.

Таким чином, ми вже маємо уявлення про те, що може означати той Голос. Це покликання чуйного серця присвятити себе Господу. Його великому Промислу вірно служити Йому.

Проте Божий поклик часто звернений не тільки до тих, хто жив лише праведним життям. Немало подібних прикладів маємо й в українській історії.

Нелегко починався життєвий шлях князя Володимира – великого хрестителя Русі-України. Проїшов він через немало серйозних випробувань фізичних і моральних, мав багато гріхів перед Господом. Вірив, як і його предки на нашій землі, в ідолів. Не шкодував у битвах людей, не вберіг навіть рідного брата. Пролив моря крові.

Та коли перебував в грецькому місті Херсонес (Севастополь), сталася з ним велика прикрість: він осліп. Здавалося вже нічим не можна зарадити князеві. Але місцевий християнський священник порадив Володимирі прийняти з його рук хрещення. І сталося диво: Володимир прозрів. То не був простий збіг обставин, це було Боже знамення. Адже Володимир прозрів не тільки фізично, а й духовно, бо усвідомив свої власні гріхи і покався в них. Князь не тільки відмовився сам бути надалі ідолопоклонником, він навернув у святу віру в Господа всю землю Київську. Недарма Володимира називали у народі Великим, а церква оголосила його святим.

Прислухаючись до свого сумління можна отримати відповідь на важливе запитання: як бути?.

С.Рачинець "Як бути"

Як бути тим, хто легко жити хоче,
Своє сумління загорта у тінь?
Як бути тим, хто закриває очі
На всяке беззаконня у житті?

Як бути тим, хто сам себе лиш любить,
З голодним не поділиться навпіл?
Якщо й знайде свій скарб в житті – загубить,
І йдуть такі в майбутнє як сліпі.

Як бути тим, хто вже ні в що не вірить,
Живе у безнадії кожен день,
Чиї сліди ведуть в холодну сірість,
Де ні для себе, ані для людей?

Як бути?.. – Знову й знову запитання,
Їх тисячі у стомленій душі.
Як бути нам, як жити в час останній,
Коли Господній день вже – при межі?

Одне скажу – це варто пам'ятати,
Тут відповідь єдина і проста:
В своєму серці треба Бога мати,
Святу любов Спасителя Христа.

Якщо ж людина тільки слухає Слово Боже, але не виконує Його, то тим самим обдурює себе і Бога, і таку людину судить *совість*.

Вчинити по совісті означає покаятися у поганому вчинку: "Хто ховає провини свої, тому не ведеться, а хто признається та кидає їх, той буде помилуваний" (Пр. 28:13)

Головний шлях від зла до добра, від ненависті, байдужості і жорстокості до високого покликання:

- *через віру у силу й милосердя Всевишнього;*
- *через молитву, звернену до Нього;*
- *через каяття у вчиненому.*

Один з учнів читає повчальне оповідання "Сумління не дрімає" (підручник "Основи християнської етики" 5 клас, стор. 59)

Другий учень читає наступне оповідання "Свічка віри" (підручник "Основи християнської етики" 5 клас, стор. 59)

ІІІ. ЗАВЕРШАЛЬНА ЧАСТИНА

Запали у своїй душі свічку віри, пронеси її через усе життя, і кривди та зло оминатимуть тебе.

Учні малюють у зошитах запалену свічку.

Домашнє завдання:

Домалювати свічку, вивчити на пам'ять ключовий вірш.